

TVV, un balanç de programació insatisfactori

Un mes de decepció

Ja s'ha complert un mes des que Canal 9-Televisió Valenciana va començar les seues emissions regulars, i ja ha hagut de passar algunes proves de foc. La major part de les quals, amb molt poc d'èxit.

Si, en general, tot el bloc d'informatius s'ha mantingut en uns nivells dignes de realització tècnica i de continguts, l'apartat de les produccions pròpies d'entreteniment s'ha caracteritzat per uns resultats més que mediocres, els quals han conformat una penosa imatge general de la nova televisió.

A més, la cobertura especial de l'emocionant nit electoral del 29 d'octubre, plena d'imprecisions i mancada de recursos, ha acabat posant en relleu una escassa capacitat per al directe, per a les connexions múltiples i, en definitiva, per a la realització en viu que caracteritza aquella oferta més específicament televisiva. El fet, atribuïble a la curta experiència professional d'una bona part de la plantilla de TVV, seria disculpable si no fos perquè darrere no hi ha el suport d'una direcció amb idees clares i ajustades a les possibilitats del joguet que té entre mans.

Però potser caldrà començar pel principi i reconstruir les opcions *polítiques* i professionals que la direcció de Canal 9-TVV ha adoptat, a la vista del producte que ofereix, i que condicionen, en definitiva, la programació destinada al consum dels ciutadans.

TERCERA REGIONAL

Amadeu Fabregat, el director general de l'ens públic Radiotelevisió Valenciana, i **Rafael Cano**, el director de TVV, han optat per una oferta molt convencional, amb col·locacions populistes bastant desencertades i algunes limitacions autoimposades que han desdibuixat notablement la identitat del nou canal.

Dotat d'un centre de producció de programes a Burjassot que és, a hores d'ara, una de les instal·lacions d'aquest tipus més modernes, amb 15.000 me-

tres quadrats disponibles, tres platós (de 800, 400 i 200 metres quadrats), dues sales de postproducció i dues de doblatge, 16 càmeres d'estudi, 18 equips d'ENG i quatre unitats mòbils, Canal 9-TVV compta amb uns magnífics recursos tècnics i materials que, en el moment en què estiguen en marxa definitivament els centres de producció d'Alacant i Castelló, permetran afrontar qualsevol repte informatiu que pugua produir-se al País Valencià.

La Televisió Valenciana ha nascut, però, amb una mínima estructura exterior de corresponsals. Amb un periodista a Brussel·les, un altre a Madrid i un altre a Roma, Canal 9 deixa clar el caràcter fonamentalment local de les seues preocupacions i l'obsessió per l'estalvi econòmic que marquen el projecte. Aquesta clau eminentment local, que donaria peu a tota una discussió sobre el paper de les televisions autonòmiques, es tradueix, de tota manera, d'una forma molt peculiar, que delata la poca normalitat amb què els reponsables d'aquest mitjà de comunicació han decidit aparèixer davant la societat valenciana.

El programa estrella setmanal, *Tal com show*, que dirigeix un professional tan acreditat com **Tacho de la Calle** i condueix el periodista **Salvador Barber**, és una còpia deficient dels *talk shows* més convencionals de les televisions de qualsevol lloc del món, però presentada per algú que no domina la llengua en la qual se suposa que fa l'espai, que no té cap desimboltura ni atractiu televisiu i que fa una selecció d'invitats amb pretensions de tercera regional (no una altra cosa són personatges com Gunilla von Bismark, Jaime Peñafiel o Chumy Chúmez, per parlar dels més coneguts). Mai com en relació amb aquest programama s'ha fet tan evident que l'esforç inútil condueix

necessàriament a la malenconia, i mai no s'ha fet tan evident que no hi ha res més intel·ligent que saber traure el suc de les possibilitats reals amb què es treballa. Ni de bon tros aquest *programa estrella* interessarà als espectadors per a crear audiència fidel per a Canal 9.

MEDIOCRITAT EN CASTELLÀ

Es tracta, evidentment, només d'un exemple de falta de capacitat per a ajustar els objectius als mitjans i a les possibilitats (encara que només siga perquè en la mateixa plantilla de TVV hi ha uns quants professionals que es traïen de les mans el *Tal com show* amb més gràcia i encert). Però hi ha coses més greus: l'anàrquic i incompreensible criteri *bilingüista* de les emissions i la irritant aparició diària del *Show de Joan Monleon*, un programa concurs amb el qual Canal 9-TVV sembla voler castigar, a dos quarts de nou de la nit, els valencians amb la més maldestra caricatura de les seues més baixes i impresentables debilitats. Sorpren, inevitablement, que aquest programa (ambientat en una orxateria, amb una roda de premis que és una paella i un aire falsament popular) estiga signat per algú com **Sergi Schaaff**, responsable d'espais tan funcionals com ara *La luna* o *El tiempo es oro* a TVE. I sorprèn, sobretot, perquè Schaaff ha estat capaç de posar en peu, a la mateixa TVV, al mateix Canal 9, un programa setmanal, la nit dels dimarts, titulat *1 de 5* i conduït per **Pere Miquel Campos**, que sí que funciona com a concurs i no fa patir els telespectadors, senzillament perquè els tracta com persones normals que paguen els seus impostos en un país tan complicat, modern i singular com ho pugua ser qualsevol altre.

Les produccions pròpies d'entreteniment s'han caracteritzat per uns resultats més que mediocres.

RAFA GIL

LA LLENGUA A TVV

Hi ha, després, la qüestió de la llengua. Contradint els pronunciaments de desenes d'ajuntaments, entitats culturals, cíviques, etc., com també dels grups parlamentaris presents en les Corts valencianes, de milers de ciutadans a títol particular i del mateix president de la Generalitat valenciana, Joan Lerma, el castellà té en Canal 9-televisió una presència notable. La major part de les sèries per capítols comprades per l'equip d'Amadeu Fabregat i Rafael Cano, com també la major de les pel·lícules emeses en els diferents espais dedicats al cinema, han estat passades en castellà. La Televisió Valenciana-Canal 9, no és, com la seua germana menor, Canal 9-ràdio, un mitjà que parla (sempre) en valencià. Aquesta vacil·lació, determinada per l'obsessió de la direcció de l'ens a no molestar el més mínim els sectors oposats a una televisió valenciana en valencià i, també, per la manca de previsió que ha provocat un estoc de material absolutament insuficient, fa que el resultat siga una falla. Sèries de dibuixos animats doblades en correcte estàndard

català precedeixen els capítols corresponents de *Super agente 86*, *Mary*, *George* y *Mildred*, etc. en espanyol de Salamanca o de Puerto Rico. El resultat és que la suma de les sèries televisives, pel·lícules, etc., i de les intervencions de convidats en els diferents programes de producció pròpia, fa que el castellà tinga en el minutat final un percentatge considerable, minve la credibilitat i trenque la imatge identificadora d'aquesta televisió.

UN TOC DE QUALITAT

Resulta evident que el concepte que la direcció de Canal 9-TVV té de la societat valenciana és tan trist, tan gris, provincià i negatiu, com esperançador sembla el material tècnic i humà que, malgrat tot, tenen entre mans. Perquè, si alguna cosa ha sorprès favorablement de Canal 9-TVV, ha estat la solidesa, la claredat i el ritme de l'únic informatiu que emet diàriament, *Notícies 9*, a les 21 hores en punt. L'equip que fa aquest espai d'informació com els que tiren endavant programes d'informació esportiva, com ara *Temps de joc* o *Minut a minut*, les nits dels dimarts i diumenges, respectivament, han de-

mostrat que les coses es poden fer amb la fluïdesa i l'eficàcia exigibles en una televisió de les últimes dècades del segle.

El millor patrimoni de la jove Televisió Valenciana és, sens dubte, la seua jove plantilla de professionals (integrada per més de 400 persones), una bona part dels quals s'està formant precisament en l'exercici i l'ofici d'aquest mitjà. I Canal 9, a més, es veu abocat a generar tota una indústria àudio-visual paral·lela, que al País Valencià pràcticament no ha existit abans (empreses de doblatge i de producció, entre altres). Amb un programació inicial de 45 hores setmanals, que els seus responsables volen ampliar progressivament a 70 i, inclús, a 85 hores, Canal 9-TVV té la gran oportunitat de permetre que la societat valenciana es mire a ella mateixa com a protagonista de l'actualitat i de la cultura televisiva, i que aprenega a mirar el món sense complexos des de la seua especificitat. De moment, el balanç és bastant ambigu i insatisfactori, però hi ha elements positius i apunts molt clars que calen criteris decidits per a rectificar.

Domènec Ros